

نباید اجازه داد عده‌ای برای تثبیت قدرت خود، از دین استفاده ابزاری کنند

نباید اجازه داد عده‌ای برای تثبیت قدرت خود، از دین استفاده ابزاری کنند و بر افرادی که اجازه‌ی این سوء استفاده را نمی‌دهند برچسب مرتد بزنند. دکتر ورجاوند، استاد دانشگاه و سخنگوی جبهه ملی ایران در گفت‌وگو با خبرنگار سیاسی ایسنا با بیان این مطلب افزود: از دیر هنگام، از زمانی که با پدیده‌ی فرهنگ و تمدن بشری برخورد می‌کنیم، پدیده‌ی دین وجود داشته و تحولات و دگرگونی‌هایی یافته و سرانجام به مرحله‌ای رسیده که ما با ادیان یکتاپرستی برخورد می‌کنیم. مساله دین یکی از مهمترین ارکان ساختار فرهنگی تمام جوامع بشری با نگرش‌های مختلف بوده است. بنابراین، شما جامعه‌ای را نمی‌یابید که فرهنگ آن جامعه با پدیده‌ی مذهب درگیر نبوده و بخش قابل ملاحظه‌ای از جوامع به پدیده‌ی مذهب نگریسته نباشند.

وی ادامه داد: مذهب در طول زمان، عوارض و مسائل خاص خود را داشته است، یعنی تا زمانی که در تمام نقاط دنیا پدیده مذهب به عنوان یک پدیده‌ی ارتباط دهنده‌ی بین فرد و خدایش و در عین حال تلطیف کننده روابط اجتماعی بوده و ضوابط مربوط به ادیان از سوی جامعه با رغبت مورد پذیرش قرار داشته و جریانی به نام حکومت خود را متولی دین مردم و به اجرا درآوردن ضوابط مورد نظر در چارچوب اعمال قدرت حکومتی نمی‌دانسته، ادیان توان آنرا داشته‌اند که عامل بسیار تأثیرگذاری در جوامع بشری باشند. اما به طور کلی، در طول زمان، در هر سرزمینی که کسانی به نام دین، حکومت را در اختیار گرفتند همواره مساله ساز بوده و معنویت و روح عرفانی دین به مقدار بسیار زیادی از موقعیت والای خود نزول کرده است، زیرا که مردم خود را در قبال ارتباط قلبی با مبدائی که مورد حرمتشان بوده و هست ندیده و کسانی را می‌بینند که در چارچوب اعتقادات مربوط به جامعه، ضوابطی را با فشار در جهت تثبیت موقعیت دنیایی خود بر آنها تحمیل می‌کنند.

روزگاری در دنیای غرب کلیسا حاکمیت مطلق داشت و فجایعی در طول آن دوران به وقوع پیوست. بنابراین، تمام کسانی که اعتقاد دارند پدیده‌ی دین می‌تواند به عنوان یک وجدان آگاه در جامعه نقش موثری داشته باشد و قادر است به جامعه از بعد معنوی توانایی دهد و نقشی را بر عهده گیرد که جامعه در ناخودآگاه خود احساس کند باید بدور از تجاوز به

دیگران و در خدمت انسانها و در جهت یاری رساندن و دور گشتن از پلیدی‌ها گام برداشته و زندگی کنند، توجه داشته باشند که این امر میسر نمی‌شود مگر اینکه جامعه گروهی را در کسوت یک روحانی زرتشتی، یهودی، عیسوی و یا مسلمان متولی اعمال حاکمیت نبیند. زیرا هرگاه چنین پدیده‌ای وجود آمده، جز مقاطعی خاص، به جای اینکه شاهد رشد و شکوفایی و عمق بخشیدن به پدیده‌ی مذهب در جامعه بوده و افراد آن جامعه را به هم نزدیکتر و در صفا و صلح و تسامح ببینیم، بخش قابل ملاحظه‌ای از جامعه به موضع‌گیری پرداخته و در نتیجه حاکمانی که می‌خواهند به نام دین حکومت کنند به اعمال خشونت می‌پردازند، که این امر موجب می‌شود تا در جامعه حالت گریز از دین بوجود آید.

وی تاکید کرد: بنابراین، تمام کسانی که معتقدند نباید گروهی به نام دین در جامعه حکومت کنند، بیش از آنکه که در فکر موضع‌گیری در مقابل حکومتگران باشند، نگران حفظ اصالت و معنویت و ارزشهای والای دین هستند و می‌خواهند پدیده‌ی دین در جامعه در شرایطی حضور داشته باشد که هر کسی بدور از هر نوع هراس و تنها در پیوند با خدا و اعتقادات مذهبی خود بتواند احساس مطبوعی داشته باشد و خود را انسانی والاتر و نزدیکتر به خدا احساس کند و همچنین احساس کند که می‌تواند در چارچوب یک زندگی معنوی با توانمندی ادامه‌ی حیات دهد تا هم در این دنیا احساس آرامش کند و هم در جهان واپسین روحش را در آرامش کامل ببیند. پس نباید اجازه داد کسانی که می‌خواهند به نام دین تثبیت موقعیت و قدرت کنند، بتوانند بر کسانی که اعتقاد دارند که نباید دین به عنوان ابزار حکومت در آید مارک دین گریز بودن را بزنند.

ورجاوند گفت: بطور عمده، کسانی که می‌کوشند

مساله دین یکی از مهمترین ارکان ساختار فرهنگی تمام جوامع بشری با نگرش‌های مختلف بوده است

دین حکومتی بوجود آورند، تصور می‌کنند از این طریق می‌توانند که قدرت سلطه‌گرانه حکومتی خود را بهتر تثبیت کنند و بلافاصله بر کسانی که سخنانی خارج از دیدگاه و منافع آنها می‌گویند، انگ‌های مختلفی می‌زنند که این امر خطر بسیار بزرگی را به دنبال دارد. به ویژه در جامعه‌ی امروز این مساله می‌تواند بسیار فاجعه‌آمیز باشد که همه‌ی آنچه را که یک حکومت دینی انجام می‌دهد و نارسائی‌هایی را که به وجود می‌آورد، همه از چشم دین می‌بینند و لطمه‌ی بزرگی متوجه پدیده‌ی دین می‌شود و حالت دین‌گریزی را در جامعه بوجود می‌آورد. این پدیده‌ای است که به عنوان یک واقعیت می‌تواند جامعه را از بعد معنوی به مقدار زیاد دور کند. بنابراین، کسانی که آگاهانه این کار را می‌کنند باید در آینده پاسخگو باشند و آن کسانی که ناآگاهانه بر مبنای خلوص نیت و اعتقادات متعصبانه در قبال این مساله به تلاش می‌پردازند باید تعمق بیشتری داشته باشند تا بدانند جامعه‌ای می‌تواند در چارچوب یک حرکت انسان ساز و در پیوند با معنویت الهی حرکت کند که خود را در یک فضای باز و آزاد احساس کند.

وی ادامه داد: به دلیل مشکلات مختلفی که در جوامع گوناگون از جمله جامعه ایران وجود دارد و ما روز به روز با بسیاری از نابسامانی‌ها و معضلات مواجه هستیم، کسانی نباید با نام حکومت دینی این تصور و ذهنیت را در جامعه بوجود آورند که تمام نارسائی‌ها به دلیل نفس دین است. اگر در جامعه‌ای آزادی لازم فراهم آمد و گروهی نظیر آنچه که اکنون در کشور به عنوان یک شورا وجود دارند، نگفتند که دین داری انسانها باید برای ما ثابت شود و ما ۱۲ نفر باید برایمان محقق شود که این انسان اصول دین را رعایت می‌کند و... چنین ساختاری می‌تواند شرایط بحرانی در کشور بوجود آورد. در یک جامعه‌ی باز و آزاد کسانی که بر روی مسائل مذهبی تکیه و تاکید دارند و نکات مختلف را برای جامعه بازگو می‌کنند، به نحو مطلوبی قادر خواهند بود تا مردم را به راه خویش جلب کنند. شمار زیادی از کسانی که در جامعه‌ی ایران نگران روند کنونی اوضاع هستند، به این دلیل است که استنباط آنها از دین این است که دین می‌تواند جامعه را از بسیاری از نادرستی‌ها دور بدارد، اما به شرط اینکه جامعه احساس کند که در پذیرش و انجام تکلیف زیر فشار ساختاری نیست که او آن ساختار را به عنوان ساختار حاکمانی بداند که دین را به عنوان ابزار حکومت برای تثبیت موقعیت خود برگزیده‌اند.

